

Giới thiệu Đây, Long Mây Xoắn

Làm một em gái, gặp người liền từ nữ vương biến thành ngao kiều, người biết điều này thế nào không?

Chiyo: Đây, long mây xoắn. Anh còn dám nói linh tinh, có tin tôi móc mắt anh ra không.

Sanji: Cô sẽ luyến tiếc.

Chiyo: Ai, ai nói tôi luyến tiếc.

Sanji: Cô nhất định sẽ luyến tiếc. Cô luyến tiếc đôi mắt chỉ nhìn cô này.

Chiyo: Nói linh tinh, buồn nôn chết, tên long mây xoắn!!

Chiyo: Đây, long mây xoắn. Anh còn dám nói lung tung, có tin hay không tôi nhét tất thối của Zoro vào miệng anh.

Sanji: Tôi khá mong chờ cô sẽ dùng miệng mình chặn miệng tôi.

Chiyo: Anh, anh mơ đi.

Chiyo: Long mây xoắn, anh có hai lựa chọn. Hoặc là quy phục, hoặc là chết.

Sanji: Tôi chọn cái thứ ba.

Chiyo: Cái gì?

Sanji: Gả cho tôi đi.

Chiyo: Đây, long mây xoắn, anh nghe cho rõ đây. Từ giờ trở đi, mỗi một việc tôi nói, anh đều phải làm được. Mỗi một câu nói với tôi đều phải thật tâm. Lúc người khác khi dễ tôi, anh phải giúp tôi khi dễ lại người đó. Khi tôi vui vẻ, anh phải khiến tôi vui vẻ hơn. Khi tôi không vui, anh phải làm tôi vui. Nghe hiểu không!

Sanji: Vâng, lão bà đại nhân nói luôn luôn đúng.

Chiyo: Ai, ai là lão bà đại nhân của anh, tên háo sắc long mây xoắn!!

Người hiểu được ý nghĩ này, ngày người đẩy ngã em gái sẽ không xa.

Làm một thích khách kiều ngao gặp gỡ một đầu bếp háo sắc, sẽ tạo ra hỏa hoa thế nào, xin hãy đón xem

Nội dung: Hải tặc vương chuyên nhất tình hoa quý mùa mưa thiếu niên mạn

Tìm tôi máu chốt: Nhân vật chính: Chiyo, Sanji

Bạn đang đọc truyện *Này, Long Mây Xoắn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Editor: Ngọc Nguyệt

Beta: Phong Linh

Tình hình bây giờ thật sự tẻ hết biết rồi, Chiyo ghé đầu vào trên thuyền gỗ.

Dưới sự ép buộc của sư phụ vô lương nuôi dưỡng mười bảy năm nước thâm lửa nóng, cho nên nhanh chóng rời bến. Vì quá mức vui mừng, kết quả bình tĩnh lại mới phát hiện mình không mang đồ ăn!!

Rút dao găm trên đùi, lại cắt vào. Đúng là lúc trước nên học câu cá mới đúng, xiên cá thế nào đây, cá cũng không thể tự nhảy lên đâu.

Vốn muốn trở về, nhưng bốn phía đều mờ mịt biển lớn, trở về nên đi bên nào...

Chết đói, phiêu trên biển năm ngày, không nước, không đồ ăn, không phải sẽ chết trên biển chứ.

Chiyo nhìn mặt biển mênh mông bát ngát, xa xa có một điểm đen, đảo nhỏ?!

Không thể cứ thế chết ở đây, còn chưa bắt đầu mạo hiểm, sao có thể kết thúc!! Chiyo cầm lấy mái chèo gỗ, ra sức chèo.

Càng ngày càng tới gần, điểm đen dần dần phóng to, không phải đảo. Hình dạng, kích thước này, không phải đảo. Không được, kiệt sức rồi, Chiyo ghé vào trên thuyền nhỏ, ngất đi.

Chiyo cũng không đoán sai, đó chẳng phải là đảo. Con thuyền lui tới gần đó bỏ neo, kia không phải đảo, mà là nhà hàng trên biển - Baratie.

Cảnh này, mỹ nữ té xỉu, tự nhiên sẽ có anh hùng tới cứu. Thuyền của Chiyo dưới sự trợ giúp của tác giả, à không, là dưới sự trợ giúp của sóng biển, chậm rãi đến gần nhà hàng.

“O?” Người đàn ông mặc quần áo đầu bếp đi ra, thấy Chiyo đang ngất xỉu.

Người đàn ông ôm Chiyo vào phòng, nhẹ nhàng đặt trên giường, kéo chăn mỏng. Nhìn Chiyo sắc mặt tái nhợt, môi khô nứt, xoay người ra ngoài. Một lát sau lại vào phòng, trong tay cầm một chén nước, nâng Chiyo dậy, hút nước.

Chiyo mơ màng cảm giác môi mình ướt, tham lam nuốt vào. Xem ra mình được cứu, bất luận là ai cũng phải báo đáp người đó. Chiyo cố mở mí mắt nặng trĩu, đập vào mắt là trang phục đầu bếp trắng tinh, tầm mắt chuyển, thấy một ánh mắt cơ trí, râu cá hai bên, còn có cái mũ đầu bếp cao đến bất khả tư nghị.

“Ông chủ Jeff, com đến.” Không sai, đây là ông chủ của Baratie, Jeff.

“Suýt nữa thì tôi nghĩ mình chết chắc rồi.” Chiyo nhận lấy mâm từ Jeff, cầm lấy thìa xúc từng miếng ăn.

Thỏa mãn vuốt bụng, đây là món com chiên trứng ngon nhất mình từng ăn.

“Để báo ơn, ông lão, tôi sẽ làm công ở đây!”

Nghe thấy lời Chiyo nói, Jeff luôn ngồi bên Chiyo liếc một cái, đứng lên, đi ra ngoài.

Chiyo nhìn cửa. Trong lòng hạ quyết định, mặc kệ thế nào, nhận cũng tốt, không nhận cũng thế, mình cũng sẽ báo đáp ân tình của ông, ở đây làm công một tháng!

Cửa lại bị mở, một bộ quần áo chuẩn xác ném lên đầu Chiyo.

“Phòng này tạm thời không có ai dùng, còn có, tên tôi không phải ông lão, tôi tên Jeff.”

Luống cuống kéo bộ quần áo che khuất tầm mắt xuống, là quần áo của nhân viên.

“Ông lão này, nhìn qua không hư hỏng như vậy.”

Cơ mà, Chiyo nhìn kỹ, lần qua lộn lại cũng thấy thiếu vải, muốn cô mặc cái này thật sao?!

“Quả nhiên, ông là một ông già hư hỏng!”

Nghe nói nhà hàng Baratie cuối cùng cũng có nhân viên nữ.

Tin tức lan truyền nhanh chóng, nhà hàng trên biển này chỉ có đàn ông xấu giờ lại có em gái, khó tin. Mặc kệ là tin hay không tin, dù sao chuyện làm ăn mấy ngày nay của nhà hàng này cũng rất tốt.

“Cái ánh mắt ghê tởm đấy là sao.”

Chiyo nhíu mày. Từ lúc làm việc ở đây đến bây giờ đã một tuần, mỗi người vào đây đều nhìn chằm chằm mình. Rốt cuộc là tại sao?

Hai nam sinh khề nói nhỏ.

A: “Khiến người ta khó tin là trang phục hầu gái! Nhưng lại nóng như vậy.”

B: “Đúng rồi, vốn không tin Baratie có một em gái, nghĩ dù có nhất định cũng là tính tình như đàn ông. Không ngờ lại đẹp mắt như thế. Ở giữa một đồng con trai đúng là úy khuất.”

A: “Nhưng cậu nói cô ấy là loại nào?”

B: “Tôi đoán cô nhất định là em gái chân yếu tay mềm dễ đẩy ngã.”

A: “Ừ, có khả năng.”

Đang yy...

'Oành', tiếng bàn va chạm khiến hai người đang ảo tượng trở về hiện thực.

Cho nên mới nói, cái ánh mắt ghê tởm này là thế nào vậy!!! Chiyo nhăn nải một tuần cũng không nhin được nữa, rút dao găm trên đùi cắm lên bàn, ngẩng đầu, bộ mặt âm trầm liếc hai nam sinh.

”Hai người, muốn thử chết hả?!”

Hai nam sinh điên cuồng lắc đầu.

”Hừ.” Chiyo thu lại dao găm. “Cứ thử dùng ánh mắt đẩy nhìn tôi một lần nữa thử xem!”

Động tĩnh rất lớn, cả nhà hàng đều im lặng. Chiyo dùng ánh mắt cảnh cáo liếc qua mỗi người, xoay người rời đi.

Không dám lớn tiếng, nam sinh trong phòng ăn khe khẽ nói nhỏ.

”@&%¥@#¥%&~”

Hai nam sinh A và B vừa bị đe dọa.

B: “Hóa ra, không phải em gái mềm mại mà là nữ vương.”

A: “Nhưng mà, thật sự cảm thấy...”

A, B: “Thoải mái a ~”

A: “Nữ vương đại nhân, xin đừng lưu tình mà quát tôi đi ~”

“...” Sao lại có cảm giác ánh mắt càng thêm nóng bỏng. Cái cảm giác lạnh cả người này, Chiyo run run, thật sự khiến người ta chán ghét.

Ông lão cho gian phòng này không tệ, tuy rằng nhỏ, nhưng cửa sổ lớn, Chiyo rất hưởng thụ cảm giác ánh mặt trời qua thủy tinh chiếu vào phòng mỗi buổi sáng. Vách tường là gỗ, tỏa ra mùi riêng biệt. Giường không lớn, nhưng drap giường màu lam cùng drap màu trắng cảm giác thật thoải mái.

Đóng cửa lại, kéo rèm

Chiyo theo thói quen cầm lấy bức ảnh trên đầu giường xem. Ảnh chụp hai người, một là ông lão thời còn trẻ, còn một người, đại khái là trẻ con. Phòng này, hẳn là của đứa nhóc đó. Nhưng chưa từng thấy ở nhà hàng. Đi ra ngoài hàng hải sao?

”Người thân, thật tốt.” Chiyo thì thào. Chiyo được sư phụ nhặt được, người thân duy nhất cũng chỉ có người sư phụ luôn thúc giục cô.

”Cha mẹ cái gì, mình đâu cần!”

Cất ảnh chụp về chỗ cũ, Chiyo mệt mỏi ngã trên giường.

Công việc phục vụ này cũng không dễ, tuy đã có sự huấn luyện vất vả từ hồi ở với sư phụ nhưng bị người nhìn chăm chăm, cái cảm giác này... Cho dù là thần cũng sẽ phát hỏa. Cố tình lại là mình báo đáp ân tình của ông lão, không thể làm gì với khách hàng của ông..

”Quên đi, đã lựa chọn như vậy, không cần phải để ý ánh mắt người khác.”

Chiyo vỗ mặt, tinh thần phấn chấn. “Không nghĩ nữa, đi tắm.”

Cởi quần áo trên người, quần khăn tắm, đi vào phòng tắm.

Phòng tắm đơn, đàn ông trong nhà hàng bình thường có vẻ không làm gì chính phái, nhưng ít nhất, hành vi vẫn chính phái. Hơn nửa một tuần ở chung, họ đều sâu sắc cảm nhận được Chiyo không vô hại như vẻ ngoài. Cho nên Chiyo cũng không lo lắng sẽ có chuyện đại loại như rình coi, khép hờ cửa phòng tắm để không khí lưu thông không đến mức người có cơ hội té xỉu trong phòng tắm, Chiyo mở vòi hoa sen.

”Ông lão xấu đó thật là, “Một con thuyền nhỏ tiến đến Baratie, mái tóc vàng như phát sáng vào ban đêm.

”Chọn mua nguyên liệu nấu ăn giao cho người khác làm là tốt rồi, tốt xấu gì tôi cũng là phó bếp mà.”

Xoa cái gáy đau nhức, mấy ngày nay chưa nghỉ ngơi đầy đủ, cuối cùng cũng về.

”Bôn ba nhiều ngày như vậy đã bỏ quên bao nhiêu tiểu thư mỹ lệ a.”

Anh đẩy cửa phòng mình. “Hơ?” Phòng tắm đang bật đèn, còn có tiếng nước ‘ào ào’, có người, hơn nữa, đang tắm.

”Paddy.”

Hùng hỏ đá văng cửa phòng tắm. “Anh lại dùng phòng tắm của tôi!”

Thật là, Paddy lại dùng phòng tắm trong phòng mình tắm rửa. Mỗi lần đều khiến phòng tắm lộn xộn, lần này cần phải giáo huấn cậu ấy!

”Pad, dy?”

Đường cong lưng lỉnh rõ ràng không phải Paddy cao lớn thô kệch. Theo hai chân trắng nõn lên, tóc nâu hơi xoăn che khuất bờ mông, eo nhỏ, còn có bộ ngực đầy đặn, gương mặt tinh xảo.

Trong lúc đó, Chiyo cũng đang nhìn anh. Ánh đèn mờ nhạt phòng tắm chiếu trên người anh, tây trang màu đen, áo sơ mi lam sọc bên trong, mái tóc vàng, còn có lông mày xoăn đặc biệt. Bộ dáng này, chính là bản sao lớn của đứa trẻ trong ảnh chụp!!

Khụ khụ, đương nhiên, việc này chỉ xảy ra trong một giây ngắn ngủn.

Một giây sau -

”Không, không phải như thế.” Vội vàng muốn giải thích, hai tay liên tục xua xua trước ngực.

Chiyo nuốt xuống tiếng hét chói tay sắp thót lên, đùa à, nếu để cho người khác biết lần đầu gặp mặt người ta đã bị xem hết còn biết nói gì nữa. Nhanh chóng quần khăn, vọt tới bịt kín mắt của người đang sừng sờ ở cửa.

”Lông mày xoăn thôi anh đang sờ cái gì!”

Tiếp xúc chưa được bao lâu, Chiyo lại tránh xa, tay lông mày xoăn lại, lại đặt trên, trên...

”Tôi không cố ý!” Anh lập tức buông tay nhắm chặt mắt đứng yên không dám cử động.

Hương thơm đập vào mặt không xa lạ, bởi vì đó là hương thơm mình luôn dùng. Có lẽ mùi hương quen thuộc, có lẽ là một màn nóng nực vừa rồi, lại cũng có lẽ là xúc cảm lúc này, thiếu niên trẻ tuổi sung sức không nhận được mà chảy máu mũi.

Chiyo nhìn thiếu niên tóc vàng tỏ vẻ cương trực còn có máu mũi chậm rãi chảy ra, ôm ngực vừa thẹn vừa giận.

”Đáng giận, anh nghĩ cái gì chứ, lông mày xoăn thôi nhà anh!”

”Xin lỗi, tôi không cố ý, tôi cứ tưởng Paddy tắm.”

”Tôi có chỗ nào giống Paddy ẻo lả.”

”Ý tôi không phải thế. Tôi...”

Lời nói lưu loát đột nhiên không thốt ra được, đầu óc bây giờ trống rỗng.

”Nghe rõ đây, bây giờ anh đứng yên ngoan ngoãn nhắm mắt không nhìn lên, nếu không nhất định sẽ chết, nghe hiểu không?”

”Vâng.”

Chiyo nhanh chạy ra ngoài phòng tắm đóng cửa, mặc quần áo. Quả nhiên không thể thả lỏng cảnh giác, không phải ông lão nói phòng này không ai ở sao?!

Chiyo ngồi trên giường nỗ lực nhớ lại lời nói lúc đó của ông lão.

”Phòng này tạm thời không có người ở...”

Tạm thời. Trôi ạt, là tạm thời!

Nhớ lại một màn vừa rồi, dường như còn có thể cảm giác được bàn tay ấm áp kia. Không đúng, mình đang nghĩ cái gì vậy. Chiyo ngã trên giường dúi đầu vào gối.

”Ừm, “Trong phòng truyền đến giọng nói. “Tôi có thể ra được chưa?”

Quên phòng tắm còn có người. Chiyo ngồi dậy. “Ra đi.”

”Xin hỏi, sao cô lại trong phòng tôi?” Hơn nữa, lại còn đang tắm.

Những lời này làm Chiyo đau xót. “Nghe rõ đây lông mày xoắn. Tôi tên Chiyo, từ hôm nay trở đi, anh là chó của tôi. Lời tôi nói là mệnh lệnh, nghe hiểu không?”

”Nghe hiểu.”

”Đã nghe hiểu, vậy giờ ra ngoài đi, tôi muốn ngủ.”

”Này.” Anh xấu hổ đứng yên.

Chiyo nhú mày. “Thất thần làm gì, còn không mau...” Lại nghĩ đến kỳ thật mình là tu hú chiếm tổ chim khác. Gian nan quyết định.

”Mặc kệ thế nào, tôi muốn ngủ giường.” Chiyo ném gối và chăn cho anh. “Anh ngủ trên đất.”

”Nghe rõ đây lông mày xoắn.”

Chiyo rút ra dao găm

”Buổi tối nếu anh dám làm gì, dao găm của tôi không thủ hạ lưu tình đâu.” Nghĩ nghĩ lại bỏ sung thêm “Nghĩ cũng không thể nghĩ!”

Chiyo nhắm mắt lại nằm xuống. Thật là, nếu không phải ông lão là ân nhân của mình, anh ta là con của ông lão, mình không chiếm phòng anh, không trùng hợp đang tắm, liền sẽ không xảy ra chuyện như vậy. Đây đúng là một đêm ghen khuấy chưa từng thấy từ lúc mình chào đời đến giờ.

Anh nằm xuống cạnh tường, tuy biết mình không thể nghĩ linh tinh, nhưng chuyện vừa xảy ra lại lần lượt hiện lên, mà nhân vật chính trong chuyện này, lại sắp trải qua một đêm với mình. Anh thở dài một hơi, đây đúng là một đêm khó khăn chưa từng thấy từ lúc anh chào đời đến giờ.

”Này, lông mày xoắn.”

Chiyo thoáng bình ổn cảm xúc xấu hổ. “Khai tên của anh.”

”Tôi tên Sanji.”

Tác giả có chuyện muốn nói:

Một căn cân + cổ chấp + độc miệng + nữ vương + ngạo kiều. Nữ chủ nhiều điểm moe ~~~

Có lúc luôn không cẩn thận viết tên Sanji, cũng may đã bỏ. Câu cuối cùng là moe

Bạn đang đọc truyện *Này, Lông Mày Xoắn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2

Edit: Ngọc Nguyệt

Beta: Phong Linh

”Ông lão,“

Sáng sớm hôm sau Chiyo tìm đến Jeff.

”Tôi muốn đổi phòng.”

”Hả?”

Jeff thấy Sanji mua nguyên liệu trở về, liền hiểu được nguyên nhân Chiyo muốn đổi phòng, nhưng...

'OÀNH!!'

”Nơi này của tôi là nhà hàng, không phải nhà trọ.”

Ngụ ý chính là, muốn đổi phòng, không có cửa đâu. [Bất quá, nhiều thêm một bộ chăn gối vẫn có.] Một câu liền bắt đầu cuộc sống ở chung của Chiyo và Sanji!

Một ngày nọ.

Sáng sớm.

Chiyo mở mắt, đứng dậy. Nhìn đệm chăn đã gấp ở góc tường.

Lông mày xoắn đã rời giường...

Thời gian vẫn còn sớm, rửa mặt xong, Chiyo lẳng đặng đi tới. Lúc phục hồi lại tinh thần thì đã sớm đứng cửa phòng bếp. Trong phòng bếp Sanji nghiêng người đứng trước bàn, thành thạo gọt vỏ khoai tây.

Sớm như vậy lông mày xoắn đã bắt đầu công việc...

Có câu nam nhân đẹp nhất khi nghiêm túc. Chiyo liền ngăn người nhìn sườn mặt Sanji.

"Chiyo-chan?"

Lúc lấy một củ khoai tây, Sanji chú ý tới Chiyo đang đứng ở cửa.

"Hả?"

Chiyo chậm rãi lấy lại tinh thần, đột nhiên phát hiện bản thân không biết khi nào thì nhìn chăm chăm vào lông mày xoắn, sốt ruột biện giải.

"Anh, anh đừng nghĩ linh tinh. Không phải tôi nhìn anh đến nhập thần đâu, tôi chỉ trùng hợp đi ngang qua phòng bếp, lại trùng hợp đang suy nghĩ vài chuyện thôi!"

Chiyo, người ta cũng không nói cô nhìn hấn đến nhập thần nha ~

Chiyo một mặt hối hận bản thân không đánh đã khai, một mặt bày ra bộ mặt hung ác.

"Nhìn cái gì vậy, còn không mau gọt vỏ của anh đi!"

"Hi hi."

Nhìn Chiyo nhe răng trợn mắt, Sanji hơi cười, tiếp tục gọt vỏ. Thật là, mình kích động cái gì chứ, rõ ràng tên lông mày xoắn mới là người phải chột dạ. Đã làm ra chuyện như vậy, lại còn trưng ra vẻ mặt như không có việc gì, tên lông mày xoắn thôi.

Giữa trưa.

Giữa trưa là lúc nắng nóng và mệt mỏi nhất. Lấy tốc độ cực nhanh xuyên qua các bàn, gọi món ăn, mang đồ ăn, thanh toán thành thạo. Thật là, tốc độ của mình lại dùng vào việc này. Chiyo luôn tự hào tốc độ ám sát của mình, bắt đắ dĩ dùng dao mổ trâu giết gà', đem tốc độ đáng kiêu ngạo dùng vào việc này.

"Tốc độ của Chiyo-chan thật nhanh." Sanji nâng khay từ trong khích lệ Chiyo.

"Hừ, tên lông mày xoắn dòng dài chết." Chiyo nhìn hấn nhàn nhả, còn mình thì bận rộn làm việc.

"Còn không mau mang đồ ăn lên, đứng đó làm gì!"

"Hi hi."

Thật là, tốc độ của mình còn phải để hấn nói sao, tên lông mày xoắn thôi.

"Oh." Không biết ai làm đổ canh dưới đất, Chiyo nhất thời không chú ý liền trượt chân.

"Chiyo-chan!"

Thắt lưng được đỡ lấy, độ ấm lòng bàn tay xuyên qua lớp vải mỏng manh truyền đến làn da.

"Cô không sao chứ?"

Chiyo nhanh chóng đứng thẳng: "Hừ, làm một chú chó, anh làm không tệ."

Sau đó quay đầu rời đi. Nhìn Chiyo vội vàng rời đi nhưng hai tay lộ ra màu đỏ khả nghi, Sanji nhẹ nhàng nắm chặt bàn tay vừa đỡ thắt lưng Chiyo. Biểu cảm đó, giống như mèo nhỏ xù lông.

Buổi tối.

Tuy cùng phòng khác giường, nhưng tắm rửa quả thật là một vấn đề vô cùng xấu hổ.

”Chiyo-chan, cô trước hay tôi trước?” Sanji cười cười nhìn Chiyo, biểu cảm khó dò.

Đây là giọng điệu gì? Còn có, tên lông mày xoắn anh bày ra biểu cảm gì vậy hả?!! Vì sao một câu “Cô trước hay tôi trước”, Chiyo lại cảm thấy suy nghĩ trong đầu bỗng phát triển sang một hướng quỷ dị.

Bỏ qua ý nghĩ mặc danh kì diệu. “Đương nhiên là anh.”

Nếu mình tắm trước, tên lông mày xoắn kia lại trò cũ xông vào thì làm sao. Bạn nhỏ Chiyo đã quên tình huống này tắm trước hay tắm sau không liên quan...

Nghe thấy tiếng vại ma sát, Chiyo đắm chìm trong suy nghĩ của chính mình thì ngẩn đầu, lại nhanh chóng cúi đầu.

”Lông mày xoắn anh đang làm cái gì a!!”

”Hả? Cởi áo chuẩn bị đi tắm.” Sanji đương nhiên nói.

”Tôi đang nói, anh cởi trong này làm gì?!”

Lông mày xoắn kia lại không quan tâm đến sự tồn tại của mình trực tiếp cởi quần áo. Vừa rồi giường mất liền nhìn thấy phần ngực không hề che lấp của hắn. Nếu mình không nói lời nào, không phải là hắn cũng sẽ cởi cả quần chứ!

”A, thói quen.”

Chiyo cảm gổi ném lên mặt Sanji. “Vào trong rồi mới được cởi!!”

”Hi hi.”

Thật là ... nghe tiếng nước trong phòng tắm, xoay xoay cổ tay, tên lông mày xoắn thối...

Tiếng nước phòng tắm ngừng, Chiyo cắn giận ngẩng đầu.

”Chậm muốn chết, tôi sắp ngủ...”

'Bình đình bộp choang coong loảng xoảng'

Tất cả những tiếng rơi gì đó đều xuất hiện vì trên người Sanji vừa từ phòng tắm bước ra chỉ có một cái khăn tắm.

”Tên lông mày xoắn nhà anh đang làm cái gì vậy nhanh mặc quần áo vào cho tôi không thì nhất định anh sẽ chết không toàn thây!!”

Nói ra một câu dài không nghỉ, Chiyo chật vật đi vào phòng tắm.

Cách vách đoàn người Paddy trao đổi ánh mắt hiểu rõ, cười gian trá. Vách bên kia thật kịch liệt a.

[.....]

Sanji sau khi bị ném đồ, quay sang nhìn cửa phòng tắm bị đóng mạnh. Tôi quên mang quần áo vào, mà thôi. Cơ mà... Sanji nhìn vật trong tay, đây là cái gì?!

....

Xong đời ! Sau khi vội vàng vàng chạy vào phòng tắm tắm xong, Chiyo phát hiện, Khăn tắm không ở đây!!! Nỗ lực hồi tưởng lại. Hình như, lúc nãy kích động quá ném cho lông mày xoắn...

Trời ạ!!

Chiyo ôm mặt, sao mình có thể làm loại chuyện này!

”Này, lông mày xoắn.”

”Chuyện gì vậy, Chiyo-chan?”

Lại còn ra vẻ không có việc gì! Chiyo nắm tay.

”Khăn tắm của tôi, có phải ở chỗ anh không?”

”Đúng nha, Chiyo-chan có muốn tôi vào đưa cho cô không?” Giọng nói tràn ngập sung sướng.

”Không, cần!”

”Nghe rõ đây lông mày xoắn, tôi sẽ ra đó, anh ngoan ngoãn nhắm mắt quay mặt vào tường. Nếu để cho tôi phát hiện anh nhìn lên...”

”Hi, Chiyo-chan ~”

Thật sự có thể tin tưởng lông mày xoắn sao? Tư tưởng tranh đấu kịch liệt...

Chiyo mở hé cửa thăm dò. Ừm, lông mày xoắn rất thành thật quay mặt đi. Chẳng qua trên người vẫn không mặc quần áo. Bình thường sao không nhìn ra cơ thể của lông mày xoắn lại mê người thế chứ...

Chiyo chậm rãi đi ra, đến bên cạnh giường, cầm lấy khăn, bước nhanh hơn vọt vào phòng tắm.

”A!”

Trời không đổ gió, Chiyo vẫn trượt chân. Trượt chân còn không quên nguyên rửa sàn nhà chết tiệt.

[Sàn: Tôi vô tội.]

Hiên nhiên, Chiyo ngã chỉ là chuyện nhỏ, nhưng, cô đã quên trong phòng còn có người.

”Chiyo-chan!”

Nghe thấy tiếng Chiyo, Sanji lo lắng quay đầu lại, thấy Chiyo trượt chân, không kịp suy nghĩ, xông đến ôm lấy cô.

O, M, G!!!

Bởi vì lực kéo Chiyo quá lớn, nhất thời Sanji không giữ thăng bằng được, cho nên hai người cùng ngã xuống, đồng thời, còn có khăn tắm màu trắng bay xuống. A, đúng là cả cơ thể chặt chẽ không một khoảng cách a ~ (Beta: *Cười gian* chưa gì đã ăn đc đậu hủ rồi ~ anh thật mạnh động nha ~)

Sanji sững sờ một giây, sau đó máu mũi như suối chảy ra. ~~~

Chiyo đỏ mặt nghiêm túc, một tay che ngực ngồi dậy.

”Quả nhiên, anh vẫn đi chết đi cho tôi!!!”

A a, có vẻ như mình cần tắm một lần nữa.

'Phách!'

Đến tận đây, hữu ái một ngày.

-the end-

Tác giả có chuyện muốn nói:

Nha nha nha, anh Sanji phúc hắc thật hữu ái ~~ Bây giờ là lúc nêu câu hỏi mỗi chương 1!!

[Bỏ thương chương]

Q: Ông chủ Jeff đưa dạng quần áo gì?

A: Ôi, tình hình cụ thể thỉnh độ nương một chút, chọn vải dệt cực nhỏ nữ hầu trang, sau đó, tự động nào... 2.

Q: Ông chủ Jeff, thật sự không phải vì tạo cơ hội cho con mà nói không còn phòng sao?

A: Tiểu tử này, đến lúc thu hồi tâm tư rồi.

Bạn đang đọc truyện *Này, Lông Mày Xoắn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3

Editor: Ngọc Nguyệt

Beta: Phong Linh

Quả nhiên, đêm đó vẫn nên làm vài chuyện.

Mọi người dùng ánh mắt hiểu rõ nhìn Sanji và Chiyo. Jeff vuốt vuốt bộ râu độc đáo của mình, khoe miệng giương lên độ cong rất nhỏ.

Tiểu tử, không tệ, làm việc nhanh chóng!!

Đây là ánh mắt gì?? Chiyo nhìn lại.

Không phát hiện, không phát hiện thấy gì cả...

Chiyo phiên toái tròng Sanji, đều là lỗi của anh!

Quả nhiên, giữa bọn họ có gì đó!

Tầm mắt lại nóng lên trăm phần trăm.

Chiyo rút dao găm, như không có việc gì quơ quơ.

Dao găm tỏa ra tia sáng lạnh khiến mọi người mồ hôi lạnh cúi đầu làm việc.

Cái gì cũng không có, bọn tôi chưa thấy gì cả, cũng chưa nghe thấy gì hết!!!

Chiyo lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, cũng có thể nói là thần không biết quỷ không hay... A, tóm lại chính là khi mọi người chưa phản ứng lại, Chiyo cũng đã đem dao găm hàn quang bắn từ phía đặt trên cổ Sanji.

Chiyo uy hiếp. “Này, lông mày xoắn, buổi tối tôi trước, nghe hiểu không?”

Sanji cười ý vị thâm trường. “Đương nhiên có thể, chỉ cần cô muốn, không cần biết trước hay sau, tôi đều đồng ý.”

”Hừ.” Chiyo thu lại dao găm bỏ đi.

Tầm mắt xung quanh nóng lên 200%!!

Tuy hai người chỉ nói tới chuyện ai tắm trước thôi, nhưng người khác lại hiểu thế nào thì là chuyện của họ.

Quả nhiên Chiyo vẫn là nộn thật kia!

”Này, phục vụ, cho tôi đặt một chỗ.”

Thật sự là đáng ghét, cái ánh mắt này.

Nga, nhớ được khi đó thượng 'Y Teas Brook tiêu đỉnh ni ân rượi.’”

Vì sao người quần bách lại là mình.

Đối với người khách hàng thần thái phấn khởi, Chiyo lại đắm chìm trong suy nghĩ của mình.

”Nhớ kỹ, tôi là thượng tá hải quân Fullbody. Trưa mai tôi sẽ đến đây ăn.”

”Quý khách?”

Chiyo phục hồi tinh thần thì nhìn thấy bóng lưng tiêu sái rời đi của hắn.

Cái kia... thượng tá hải quân “rồng xướt da” hắn nói cái gì tới...

Theo trực giác, Chiyo viết yêu cầu của hắn. Đều tại tên lông mày xoắn, hại mình phân tâm.

Buổi tối.

”Thế nào? Thoải mái không?” Sanji ở sau Chiyo hoạt động.

”A, nhẹ chút lông mày xoắn, đau chết mất.”

”Nhịn nữa đi.”

”Anh làm xong nhanh lên lông mày xoắn!”

”Chuyện này đương nhiên càng dài càng tốt, sao cô mong chúng ta xong sớm chứ.”

”Tôi mặc kệ, không thoải mái chút nào, xong nhanh đi lông mày xoắn!” (Beta: Tôi biết các bạn đang nghĩ gì * cười đê tiện *)

Sau khi kết thúc...

”Xin lỗi, tôi thật thô lỗ, làm đau cô.”

”Hừ, anh còn có học đâu!”

Chiyo xoa cổ đã thư thái hơn nhiều, kĩ thuật mát xa của lông mày xoắn cũng không tệ, chỉ là lực hơi lớn. Nhưng cô cũng sẽ không cảm ơn anh, đều là do lần trước anh... Cô lại xoa cổ. (Beta: Thấy chưa, ng ta chỉ là đang mát xa thôi đó ~~ Đừng ảo tưởng ha ha!!)

Không sai, tuy đối thoại như đang làm chuyện gì đó không hài hòa ...nhưng sự thật là Sanji đang mát xa cổ cho Chiyo thôi.

Khụ khụ, nhưng người nghe lên ngoài cửa có hiểu sai hay không thì cũng không biết nữa.

Vì thế, ngày tiếp theo.

”Chiyo, “ Jeff gọi Chiyo đang bận rộn. “Tối qua Sanji có ôn nhu không?”

Ồ, có biến! Người khác đều dựng lỗ tai lên nghe, chỉ sợ bỏ sót một chữ.

”Sao ông biết được?!” Chiyo đỏ mặt.

Chẳng lẽ ông lão biết mình vì lông mày xoắn... Dẫn đến chuyện mát xa cổ.

Không, bạn nhỏ Chiyo, cô hiểu nhầm rồi...

”Cô chỉ cần nói với ta, nó ôn nhu là tốt rồi.”

”Tuy lúc đầu còn biểu hiện kém một chút, nhưng lúc sau cũng không có trở ngại gì...”

”Vậy à...”

Chiyo cần cù làm việc như trước.

”Chiyo, “ Một nhân viên phục vụ thần bí sấn đến người Chiyo. “Tối hôm qua Sanji thế nào?”

Kỳ quái muốn chết, hôm nay sao có nhiều người hỏi vấn đề này vậy...

Không đúng, tên lông mày xoắn kia nói lung tung!!!

”Ha ha ha, Chiyo, nhìn thấy tôi cười áo liền sợ đến mức xoay cả cổ, ha ha ha, anh nói buồn cười không!!!” Dường như cô có thể tưởng tượng ra vẻ mặt đắc ý của anh khi nói ra những lời này.

”Hỏi cái gì mà hỏi, còn không mau làm việc đi!” Chiyo hung ác nhìn phục vụ kia, nắm chặt tay.

Tên lông mày xoắn thối kia!!

”Sanji, tôi làm riêng cho cậu.” Paddy đưa cho một chén canh. “Tuy bình thường chúng ta không hợp, nhưng tốt xấu gì cũng là đồng nghiệp một thời gian...”

Sanji nhận lấy cái bát Paddy đưa tới, nhìn bóng lưng Paddy, nhú mày. “Bình thường anh ấy không tốt bụng thế, cái gì đây?” Ngừi ngừi, thử một ngụm. “Canh trắng dương?”

Nhớ lại đoạn đối thoại tối qua cô ý xuyên tạc, anh có một loại cảm giác xấu.

”Này Paddy!” Đưa canh trắng dương cho mình, chẳng lẽ đang ám chỉ gì sao...

”Sanji, “ Jeff thăm thía nói. “Có đôi khi không thể quá mức sốt ruột, cảm giác của con gái cũng rất quan trọng. Tuy tôi hiểu cậu vội vàng, nhưng đầu tiên phải chuẩn bị rồi mới làm tốt được, hiểu chưa?”

”Lão già xấu xí, ông đang nói cái gì vậy!”

"Muốn tôi truyền cho cậu mấy chiêu không?" Jeff vuốt vuốt chòm râu. "Nhớ năm đó tôi cũng là đối tượng ngàn vạn thiếu nữ khao khát, kinh nghiệm phương diện này còn nhiều hơn cậu."

"Không cần!"

Chuyện này phát triển vượt ngoài dự tính của anh.

"Này, lông mày xoắn!" Chiyo hùng hổ vọt tới, kéo cổ áo anh. "Có phải anh nói lung tung chuyện của chúng ta không?!"

Vợ chồng son giận dỗi? Dù sao cũng xong việc, nhóm phục vụ sinh cũng buông việc trên tay, chậm rãi vây lại hóng chuyện.

"Chờ..."

"Quả nhiên như thế, anh đi tìm chết đi cho tôi!!" Chiyo rút dao găm trên đùi.

"Có chuyện gì từ từ nói!" Jeff ngăn Chiyo. "Tuy tôi qua Sanji thô bạo, nhưng loại chuyện này qua vài lần có kinh nghiệm là ổn rồi."

"Ông lão, ông tránh ra để tôi làm thịt anh ta!"

"Đôi vợ chồng nhỏ đầu giường cãi nhau cuối giường làm hòa, không có gì là không giải quyết xong."

"Ai là đôi vợ chồng nhỏ với anh ta?!" Chiyo tinh táo cẩn thận nhớ lại chuyện xảy ra.

...

...

"Lông mày xoắn!" Mặt Chiyo đen rồi lại đỏ.

Sanji xấu hổ cười cười, thật ra anh cũng không ngờ chuyện sẽ thế này.

Lông mày xoắn này, lại dám, dám chiếm tiện nghi cô!

"Đồ háo sắc lông mày xoắn, anh đi chết đi cho tôi!!!"

'Phập'!

Đây là kết cục tự làm tự chịu.

Nói cách khác, những ánh mắt đáng ghét cả ngày hôm nay luôn dừng trên người mình... Hóa ra là ý này!!

Chiyo rút song đao vốn chưa từng dùng, lưỡi dao lóe ra ánh sáng ghê người. "Các người, đều đi chết đi cho tôi!!!!!"

Nhìn Chiyo then quá hóa giận, không tốt rồi, lần này hình như nguy thật rồi!

Hồng 5 cái bàn, 12 cái ghế, phục vụ sinh biết chuyện đều nhảy xuống biển, đi thuyền chạy hết.

"Ồ?" Nhóm đầu bếp đang sửa sang lại phòng bếp nghỉ hoặc. "Nhóm phục vụ sinh đi đâu thế?"

"Haizz," Jeff lắc đầu. "Có đôi khi không biết gì cũng thật tốt!"

Mọi việc không phải bắt đầu từ ông sao, ông chủ Jeff..

Đến tận đây, lại một ngày đẹp trời khác.

-the end-

Tác giả có chuyện muốn nói:

"Ông chủ Jeff cũng phúc hắc a ~ lúc người ta hiểu nhầm cũng thấy đầy vẻ moe a ~

Bây giờ bắt đầu thời gian nêu câu hỏi mỗi chương:

Q: Tiểu tử Sanji, anh từ cảm giác gì mà nói ra những lời mơ hồ khiến người ta hiểu nhầm như vậy?

A: Chỉ đơn giản là thấy vẻ tức giận của Chiyo-chan thật đáng yêu, muốn đùa cô ấy chút thôi, nhưng cảnh giới ngốc của người khách thật không ngờ. Kết quả kỹ thuật bị hoài nghi không tốt là ngoài dự đoán của tôi...

Q: Kia có làm cái gì để chứng minh kỹ thuật sao?

A: Cởi chuông phải nhờ người buộc chuông.

Bạn, hiểu được chứ?

Bạn đang đọc truyện *Này, Lông Mây Xoắn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.